

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Cserpák Judit ügyvéd által képviselt felperes neve felperesnek a dr. Szabados Ilona Erika jogtanácsos által képviselt Adó-és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály Dél-alföldi Kihelyezett Hatósági Osztály alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Bács-Kiskun Megyei Bíróságon 5.K.21.128/2008. számon indított és ugyanezen bíróság 2009. szeptember 29-én kelt 5.K.21.128/2008/28. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes részéről 29. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 5.K.21.128/2008/28. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 1.165.500 (egymillió-százhatvanötezer-ötszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az első fokú adóhatóság a felperesnél 2005. február-május hónapokra és 2005. július-augusztus hónapokra általános forgalmi adónemben bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést folytatott le, melynek eredményeként felperes terhére 19.425.000 Ft adóhiánynak minősülő adókülönbözetet állapított meg. Kötelezte továbbá a felperest 9.712.000 Ft adóbírság és 3.817.000 Ft késedelmi pótlék megfizetésére. Az adóhatóság nem fogadta el általános forgalmi adólevonásra jogosítónak az O. Kft., a K. Bt., a Kö.. Kft., a N. Kft., a Ke.. Kft., a G. Kft. által kibocsátott és felperes által befogadott számlákat.

Az alperes 1941533615 számú határozatával az első fokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetében a K. Kft., N. Kft. és a Ke.. Kft. által kibocsátott számlákkal kapcsolatos adóhatósági határozatokat nem támadta. Egyebekben arra hivatkozott, hogy a fennmaradó gazdasági társaságokkal valós gazdasági kapcsolatban állt, a gazdasági

események a számla szerint mentek teljességbe. Az esetleges alaki hiányosságok, elírások a felperes hátrányára nem eshetnek.

Az első fokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény (továbbiakban Áfa tv.) 32. § (1) bekezdése, 35. § (1) bekezdése alapján rámutatott, hogy az adólevonási jog kizárólag az előzetesen felszámított adó összegét hitelesen igazoló dokumentum birtokában gyakorolható. A számviteli bizonylat akkor tekinthető hitelesnek, ha az abban foglalt gazdasági esemény a számla szerinti tartalommal, időpontban és felek között jött létre. Ezt követően egyenként vizsgálta a számlakibocsátókat.

Az O. Kft-vel kapcsolatban megállapította, hogy a számlatömb megvásárlásának ideje későbbi, mint a számla kelte. A számlában szereplő gépjármű tulajdonosa és üzembentartója N. B., aki az O. Kft-nek nem tagja. A felperes sem tudta igazolni, hogy közöttük milyen szerződéses kapcsolat lenne. A gépjármű 8 fő szállítására alkalmas mikrobusz, azonban a számlán árufuvarozás szerepel.

A K. Bt. által kibocsátott számlákat csak a 2005. október 24-én vásárolt számlatömbből állították ki, a felperes előlegszámlákra való hivatkozása nem elfogadható. A felperes bevallásában sem szerepeltetett előlegre jutó tételt. A felperes 2005. április 1-jén és május 1-jén kötött szerződéseket a G. Kft-vel, noha nevezettnél a társasági szerződés csak 2005. május 3-án keletkezett. A felperesnek a dátumelírássra való hivatkozását nem fogadta el az első fokú bíróság, mivel a felperes törvényes képviselője úgy nyilatkozott, hogy kezdetben a G. Kft-vel volt gazdasági kapcsolata, majd a K. Bt-vel 2005. áprilisában került kapcsolatba.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet kérve annak hatályon kívül helyezését, az alperes határozatának hatályon kívül helyezést és az első fokú adóhatóság új eljárás lefolytatására kötelezését. Jogi álláspontja szerint az első fokú bíróság megsértette a Pp. 206. § (1) és 221. § (1) bekezdését. Mindhárom gazdasági társasággal valós gazdasági kapcsolatban állt, az esetleges dátumelírások vagy a számla alaki hibái nem róhatók a felperes terhére.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem nyújtott be.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az első fokú bíróság az Áfa tv. 32. § (1) bekezdése, 35. § (1) bekezdése alapján helytállóan rögzítette ítéletében, hogy az adólevonási jog kizárólag az előzetesen felszámított adó összegét hitelesen igazoló dokumentum birtokában gyakorolható. Az első fokú

bíróság számla-kiállítónként vizsgálta, hogy az adóhatóság által el nem fogadott bizonylatok hitelesnek tekinthetők-e vagy sem.

A közigazgatási iratok és a bírósági eljárás iratai alapján a Legfelsőbb Bíróság is arra a meggyőződésre jutott, hogy mindhárom gazdasági társaság esetében olyan formai és tartalmi hiányosságok lelhetők fel, amelyek összességükben megkérdőjelezzik a számlák hitelességét. Nem egy-egy hiányosság, vagy elírás vezetett ezen megállapításra, hanem a hiányosságok összességének értékelése, amelyek egymás erősítve bizonyították a számla hiteltelenségét.

A felülvizsgálati eljárásban - annak rendkívüli perorvoslati jellegéből is adódóan - a tényállás módosítására, a bizonyítékok újraértékelésére, vagy felülmérlegelésére általában nincs lehetőség. Erre csak akkor van mód, ha a jogerős határozatot hozó bíróság tényállást nem állapított meg, tényállása hiányos vagy az ítélet iratellenes megállapításokat tartalmaz, illetve a bizonyítékokat kirívóan okszerűtlenül mérlegelte.

A Legfelsőbb Bíróság megítélése szerint azonban az első fokú bíróság a fenti hibáktól mentesen, teljes körűen feltárta a tényállást, a bizonyítékokat a Pp. 206. § (1) bekezdés alapján értékelte és mérlegelte. A Pp. 221. § (1) bekezdésére figyelemmel indokolási kötelezettségének is maradéktalanul eleget tett. Erre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság nem látott jogi lehetőséget a tényállás módosítására, vagy a bizonyítékok újraértékelésére, felülmérlegelésére.

Mindezekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság az első fokú bíróság jogerős ítéletét a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pernyertes alperesnek perköltsége nem merült fel, ezért annak viseléséről rendelkezni nem kellett.

A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a pervesztes felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése és a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles az államnak megfizetni.

Budapest, 2010. június 17.

Dr. Madarász Gabriella sk. tanácselnök, Dr. Hajnal Péter sk. előadó bíró, Dr. Darák Péter sk. bíró